Dosarul nr. 21r-544/23 *(1-22153591-02-21r-17022023)*
Judecător: Veronica Cuculescu

D E C I Z I E
În numele Legii

29 aprilie 2024 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Oxana Robu
Judecători: Silvia Gîrbu și Stelian Teleucă

A judecat în ordine de recurs, *în lipsa părților*, recursul declarat de reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 17 Rezina, Veaceslav Dascal împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 20 ianuarie 2023 potrivit căreia plângerea condamnatului ***Bogdan ********împotriva actelor și acțiunilor instituției care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare a fost admisă, și–

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 21.10.2022 – 20.01.2023;
Instanța de recurs: 17.02.2023 – 29.04.2024;
Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra recursului declarat de reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 17 Rezina, Veaceslav Dascal împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 20 ianuarie 2023, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,

C O N S T A T Ă:

1. La data de 21.10.2022, condamnatul Bogdan *****a depus în instanța de judecată plângerea privind anularea sancțiunii disciplinare stabilite prin decizia directorului Penitenciarului nr.17 Rezina nr. 415 din 13.10.2022 sub formă de suspendare de întrevederi de scurtă și lungă durată pe un termen de 30 de zile.

În motivarea plângerii condamnatul a explicat că, categoric nu este de acord cu sancțiunea aplicată față de el, considerând-o ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi anulată. A mai adăugat că decizia cu privire la aplicarea sancțiunii i-a fost adusă la cunoștință contra semnătură la data de 18.10.2022. Și-a întemeiat plîngerea în baza art. 248^1 Cod de executare, art. 471 alin. (3) și art. 473^1 Cod de procedură penală. A solicitat anularea sancțiunii disciplinare stabilite prin decizia nr. 415 din 13.10.2022.

2. Prin *încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 20 ianuarie 2023* s-a admis plângerea condamnatului Bogdan *****împotriva actelor şi acțiunilor instituției care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare.

S-a anulat decizia nr. 415 emisă de directorul Penitenciarului nr. 17 Rezina la 13.10.2022, privind sancționarea disciplinară a lui Bogdan *****pentru încălcarea regimului de executare a pedepsei, cu suspendarea dreptului la întrevederi pe un termen de 30 zile, emisă de directorului penitenciarului nr.17 Rezina.

3. *Împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 20 ianuarie 2023 a declarat recurs reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 17 Rezina, Veaceslav Dascal prin care a solicitat admiterea cererii de recurs declarate, casarea încheierii Judecătoriei Anenii Orhei sediul Rezina din 20 ianuarie 2023 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral plângerea condamnatului Bogdan *****ca fiind neîntemeiată.*

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- administrația Penitenciarului nr. 17-Rezina nu este de acord cu decizia, instanței de judecată şi încheierea din data de 20.01.2023, prin care a fost anulată sancțiunea disciplinară aplicată în privința condamnatului la detențiune pe viață Bogdan *****prin Decizia nr. 415 ”Cu privire la aplicarea deținutului a sancțiunii disciplinare” emisă de Directorul Penitenciarului nr.l7-Rezina, comisar principal de justiție Veaceslav Dascal, la data de 13.10.2022, or condamnatul la detențiune pe viață Bogdan *****la data de 07.10.2022 în jurul orelor 12^{05} a comis o abateri disciplinare prevăzute de prevederile art. 242^{1} pct. 1) şi pct. 4); art. 242^{2} pct. 20) si pct. 22) ale Codului de executare care prevede că ”condamnatul este obligat să se abțină de la acțiuni sau activități care ar crea dificultăți la îndeplinirea obligațiilor de serviciu ale personalului penitenciar sau altor persoane ”condamnaților le este interzis amenințarea personalului, a persoanelor care execută misiuni în penitenciar sau care se află în vizită, a celorlalte persoane condamnate, precum şi a oricăror altor persoane,, şi ”exprimarea, în public, prin gesturi sau acte obscene ori care atrag dezaprobarea publică, folosirea cuvintelor argotice, obscenităților, înjurăturilor, atribuirea şi însușirea poreclelor, insultarea sau săvârșirea altor acțiuni care jignesc demnitatea personalului penitenciar, condamnaților şi altor persoane, mai mult ca atît, în cadrul ședinței de judecată, condamnatul la detențiune pe viață Bogdan *****, a declarat că la data de 07.10.2022 la orele 12^{05}, a recunoscut că a ridicat vocea, adică a vorbit cu un ton ridicat;

- invocă recurentul că, condamnatul la detențiune pe viață Bogdan *****, pe parcursul detenției a mai fost sancționat disciplinar pentru astfel de acțiuni similare conform certificatului privind sancțiunile disciplinare şi stimulări.

4. ***Procedura de citare legală a fost executată.***

Potrivit prevederilor art. 447 alin (1) și (2) Cod de Procedură Penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 17 Rezina, avocatul și condamnatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe.

Părțile nu s-au folosit de dreptul acordat de a depune referință potrivit prevederilor art.447 alin.(2) Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de Procedură Penală RM privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, spața deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.1, 2 Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

5. Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de *a respinge recursul declarat de reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 17 Rezina, Veaceslav Dascal împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 20 ianuarie 2023, ca fiind nefondat,* reieșind din următoarele considerente.

5.1. În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 4) Cod de Procedură Penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: 4) alte hotărîri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

Conform art. 448 Cod de Procedură Penală, (1) Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

În conformitate cu dispozițiile art. 449 alin. (1) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat; b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil; 2) admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de*

probe suplimentare. (2) Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător.

Subsecvent normei citate, instanța de recurs, în conformitate cu prevederile art. 449 alin.(1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, *respinge recursul ca fiind nefondat şi menține hotărârea atacată*.

5.2. Din materialele cauzei penale, Colegiul penal reține că, potrivit Deciziei nr.415 din 13.10.2022 a directorului Penitenciarului nr.17 Rezina condamnatului i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de suspendare de întrevederi de scurtă și lungă durată pe un termen de 30 de zile, pentru faptul că, la data de 07.10.2022, în jurul orelor 1205 deținuții pe viață, Bogdan *****Ion a.n. ***** și Lupu Nicolai G., a.n. ***** din celula locativă nr. 02 postul intern nr. I al blocului de regim nr. 1, au manifestat un comportament agresiv, exprimat prin nemulțumire față de hrana distribuită și anume la calitatea hranei și la gramajul stabilit. La cerințele legitime ale colaboratorilor de a se calma pentru a nu periclita ordinea și siguranța penitenciarului, deținutul la detenție pe viață, Bogdan *****Ion a.n. *****, a manifestat indiferență folosind un limbaj necenzurat, josnic, obscenic, ce jignesc onoarea și demnitatea colaboratorului din sistemul penitenciar în adresa șefului post SLA, agent, șef-adjunct de justiție, Fiodor Roșcovan. La cerințele și observațiile repetate de a se liniști și de a înceta acțiunile sale ilegale pentru a nu perturba ordinea și siguranța penitenciarului, deținutul a manifestat indiferență continuându-și acțiunile sale ilegale. Astfel, deținutul, Bogdan *****Ion a.n. *****, prin acțiunile sale ilegale a fost preîntâmpinat, că a încălcat prevederile art. 242^1 pct. 1, pct. 4; art. 242^2 pct. 20, pct. 22 Cod de executare, ceea ce constituie o abatere disciplinară gravă.

La materiale dosarului au fost prezentate încheierea privind cercetarea abaterii disciplinare din 12.10.2022, rapoartele colaboratorilor penitenciarului.

Drept premisă pentru sancțiunea disciplinară sus-numită, administrația instituției penitenciare a invocat că condamnatul a manifestat un comportament agresiv, exprimat prin nemulțumire față de hrana distribuită și anume la calitatea hranei și la gramajul stabilit, folosind un limbaj necenzurat, josnic, obscenic, ce jignesc onoarea și demnitatea colaboratorului din sistemul penitenciar în adresa șefului post SLA, agent, șef-adjunct de justiție, Fiodor Roșcovan. La cerințele și observațiile repetate de a se liniști și de a înceta acțiunile sale ilegale pentru a nu perturba ordinea și siguranța penitenciarului, deținutul a 3 manifestat indiferență continuîndu-și acțiunile sale ilegale.

5.3. Potrivit art. 473^1 alin. (1), (2) Codul de procedură penală, *împotriva actelor organului care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare privativă de libertate (închisoare detenţiune pe viaţă), condamnatul, precum şi alte persoane ale căror drepturi şi interese legitime au fost încălcate de aceste organe pot declara plângere judecătorului de instrucţie din instanţa în a*

cărei rază teritorială se află organul respectiv. Soluționarea plângerii împotriva actelor organului care pune în executare hotărâre judecătorească de condamnare privativă de libertate are loc conform prevederilor art. 471. Încheierea privind soluționarea plângerii poate fi atacată în conformitate cu prevederile art. 472.

Conform art. 248[1] alin. (1), (2) Codul de executare, *împotriva deciziei şefului penitenciarului prin care a fost aplicată o sancțiune disciplinară, persoana condamnată, prin intermediul administrației instituție penitenciare, poate face plângere la judecătorul de instrucție în termen de 3 zile lucrătoare de la comunicarea deciziei. Plângerea împotriva deciziei privind aplicarea sancțiunii disciplinare se examinează în conformitate cu prevederile art. 471 alin. (3) şi art. 473[1] din Codul de procedură penală. Plângerea depusă nu suspendă executarea sancțiunii disciplinare, cu excepția izolării disciplinare.*

Conform pct. 89 al Statutului Executării Pedepsei de către condamnați, deținuții sunt obligați să respecte întocmai cerințele Codului de executare, statutului executării pedepsei de către condamnați şi altor acte normative ce reglementează detenția persoanei, să îndeplinească necondiționat cerințele legitime ale personalului penitenciar.

Potrivit art. 170 alin. (1) Codul de executare, *condamnatul este obligat: a) să respecte prevederile legislației execuțional-penale după ce a luat cunoştință de ele, în modul prevăzut de prezentul cod; b) să respecte demnitatea celorlalți condamnați, a personalului instituției sau organului care asigură executarea pedepsei, a altor persoane; c) să execute cerințele legale ale administrației instituției sau organului care asigură executarea pedepsei, inclusiv să se prezinte la solicitarea administrației şi să dea explicații în chestiunile referitoare la executarea pedepsei.*

În conformitate cu prevederile art. 246 Codul de executare, *în modul stabilit de prezentul cod şi de Statutul executării pedepsei de către condamnați, condamnatului îi pot fi aplicate următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertismentul; b) suspendarea dreptului la colete, pachete cu provizii şi banderole, cu excepția bunurilor necesare pentru igiena individuală şi asistență medicală, pe un termen de cel mult 2 luni; c) suspendarea dreptului la 2 întrevederi de scurtă şi de lungă durată, pe un termen de cel mult 3 luni; d) interdicția de a locui în afara teritoriului penitenciarului, în cazul condamnatului care beneficiază de dreptul de a se deplasa fără escortă sau însoțire; e) izolarea disciplinară a: – condamnatului deținut în penitenciar de tip deschis sau semiînchis – pe un termen de cel mult 15 zile; f) transferarea condamnatului din regimul de resocializare sau, în cazul condamnatului la detențiune pe viață, din regimul înlesnit în regimul comun de deținere; g) transferarea condamnatului în regim inițial. Aplicarea sancțiunilor disciplinare nu poate îngrădi dreptul la apărare, dreptul de petiționare, dreptul la vot, dreptul la corespondență, dreptul la asistență medicală, dreptul la hrană,*

îmbrăcăminte şi condiţii minime de cazare, dreptul la plimbarea zilnică şi dreptul la odihnă.

Pe de altă parte, instanța de recurs precizează că, potrivit art. 245 alin. (1) – (3) Codul de executare, *constituie abateri disciplinare foarte grave încălcarea dispoziţiilor prevăzute la art. 242[1] pct.1)-4) şi art. 242[2] pct.1)-20) din prezentul cod, determinarea cu intenţie a altei persoane condamnate să săvârşească una dintre faptele prevăzute la art. 242[2] pct.1)-20) din prezentul cod, precum şi încălcarea altor obligaţii şi interdicţii prevăzute ca abateri foarte grave în alte acte normative. Constituie abateri disciplinare grave încălcarea dispoziţiilor prevăzute la art. 242[1] pct.5)-9) şi art. 242[2] pct. 21)-27) din prezentul cod, determinarea cu intenţie a altei persoane condamnate să săvârşească una dintre faptele prevăzute la art. 242[2] pct. 21)-27) din prezentul cod, precum şi încălcarea altor obligaţii şi interdicţii prevăzute ca abateri grave în alte acte normative. Constituie abateri disciplinare uşoare încălcarea dispoziţiilor prevăzute la art. 242[1] pct.10)-14) şi art. 242[2] pct.28)-33) din prezentul cod, determinarea cu intenţie a altei persoane condamnate să săvârşească una dintre faptele prevăzute la art. 242[2] pct.28)-34) din prezentul cod, precum şi a celor prevăzute ca abateri uşoare în alte acte normative.*

Conform art. 247 alin. (5) Codul de executare, condamnatul este informat, contra semnătură, despre încălcarea care i se incumbă şi are dreptul de a da explicaţii în apărarea sa, iar din sensul alin. (9) al aceluiaşi articol rezultă că, Decizia privind aplicarea sancțiunii disciplinare se aduce la cunoștință condamnatului, contra semnătură.

În conformitate cu prevederile art. 242[1] pct. 1, pct. 4; art. 242[2] pct. 20, pct. 22 Codul de executare, condamnatul este obligat să se abțină de la acțiuni sau activități care ar crea dificultăți la îndeplinirea obligațiilor de serviciu ale personalului penitenciar sau altor persoane ”condamnaților le este interzis amenințarea personalului, a persoanelor care execută misiuni în penitenciar sau care se află în vizită, a celorlalte persoane condamnate, precum şi a oricăror altor persoane,, şi ”exprimarea, în public, prin gesturi sau acte obscene ori care atrag dezaprobarea publică, folosirea cuvintelor argotice, obscenităților, înjurăturilor, atribuirea şi însuşirea poreclelor, insultarea sau săvârşirea altor acțiuni care jignesc demnitatea personalului penitenciar, condamnaților şi altor persoane.

5.4. Astfel, Colegiul penal consideră întemeiată soluția judecătorului de instrucție privind admiterea plângerii condamnatului, or, sarcina probațiunii care este pusă pe reprezentantul statului în acest caz nu a fost realizată pe deplin pentru a convinge instanța despre existența unei abateri din partea condamnatului Bogdan *****, or aceasta s-a limitat doar pe poziția reprezentanților penitenciarului, care sunt angajați ai instituției penitenciare, poziția lor fiind una evident părtinitoare, or aceștia sunt salariați ai instituției.

Prin urmare, instanța de recurs concluzionează, în raport cu circumstanțele de fapt și de drept expuse supra și analizând starea de fapt pusă la baza sancțiunii disciplinare aplicate în privința deținutului Bogdan *****, că abaterea disciplinară reținută în sarcina deținutului este una nefondată, ca urmare și decizia de aplicare a sancțiunii disciplinare este neîntemeiată, or la baza abaterii disciplinare reținute în sarcina Bogdan *****, au stat la bază doar actele întocmite de administrația instituției penitenciare, și anume decizia de sancționare și rapoartele ofițerilor care activează în Penitenciarul nr. 17 Rezina.

Potrivit pct. 596[1] din Statutul executării pedepsei de către condamnați, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006, rezultatele verificărilor circumstanțelor abaterii disciplinare identificate se consemnează de persoana responsabilă într-o încheiere şi înaintează materialele şi propunerile respective șefului penitenciarului, pentru luarea deciziei. Se interzice investigarea circumstanțelor cu privire la abaterea disciplinară de către aceleași persoane care le-au constatat.

Cu referire la prevederile normative, Colegiul penal menționează că rapoartele ofițerilor care activează în cadrul instituției penitenciare nu pot constitui în mod individual unica probă care demonstrează temeinicia aplicării unei sancțiuni disciplinare unui condamnat, aceste acte constituind doar temei de inițiere a unor investigații în privința pretinselor abateri.

Colegiul penal observă că, după inițierea investigațiilor efectuate de persoanele responsabile din cadrul instituției penitenciare cu privire la abaterile disciplinare sesizate prin rapoartele ofițerilor, unicele materiale acumulate constituie rapoartele ofițerilor care activează în cadrul instituției penitenciare, încheierea cu privire la cercetarea abaterii disciplinare din 12.10.2022, respectiv, decizia cu privire la aplicarea deținutului a sancțiunii disciplinare.

Cu referire la aspectele invocate, instanța de recurs atestă că, prima instanță a verificat în mod obiectiv circumstanțele de fapt ale cauzei și a supus spre examinare și cercetare în cadrul ședinței de judecată argumentele invocate de către partea apărării, astfel fiind prezentată o argumentare a instanței de judecată asupra celor invocate de către condamnat în susținerea poziției sale.

În acest context, Colegiul penal relevă că, instanța de fond a supus aprecierii argumentele invocate de către condamnat, și anume faptul că, nu a comis fapta pentru care a fost sancționat, având în vedere faptul că acesta nu a fost combătut și probat prin careva probe pertinente, concludente și utile, prin urmare Colegiul reține că judecătorul are rolul de a examina cauza sub toate aspectele, în mod obiectiv și nepărtinitor, și complet care presupune aprecierea tuturor probelor necesare şi suficiente pentru a demonstra existența circumstanțelor care intră în obiectul probatoriului, mai mult Colegiul reține că procesul penale se bazează pe

principiile contradictorialității, egalității și disponibilității părților de drepturile procesuale.

Colegiul penal atestă că la stabilirea sancțiunii disciplinare, nu s-a ținut cont de caracterul, gravitatea şi motivul abaterii disciplinare, de persoana condamnatului, comportamentul şi atitudinea în timpul procedurii disciplinare, de influența sancțiunii disciplinare aplicate asupra corectării şi reeducării condamnatului, în scopul respectării regulilor stabilite privind executarea pedepsei şi în vederea asigurării securității colective şi individuale. Or, simpla invocare a administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina precum că condamnatul Bogdan *****, a încălcat prevederile art. 242^1 pct. 1, pct. 4; art. 242^2 pct. 20, pct. 22 a Codului de executare, acestea nefiind probate, prin urmare nu reprezintă o abatere disciplinară.

5.5. Mai mult ca atât, Colegiul penal ține să atenționeze că, raportul prin sine nu dovedește vinovăția persoanei, dar este un act de constatare la fel și decizia – este un act de sancționare. Astfel, la dosar lipsesc probe pertinente, concludente și utile care dovedesc vinovăția persoanei. În această ordine de idei, reprezentantul Penitenciarului nr. 17, Rezina nu a putut combate argumentul petentului precum că dânsul nu s-a adresat cu cuvinte necenzurate în adresa angajaților penitenciarului, având în vederea faptul că în asemenea cauze probațiunea este pusă pe seama agentului statului în sarcina căruia este pusă asigurarea executării pedepsei penale de către condamnați.

Instanța menționează că, Rapoartele colaboratorilor Penitenciarului nr. 17 Rezina prezentate nu pot prin sine constitui probă în confirmarea comiterii de către un condamnat a unei abateri disciplinare, or sunt întocmite de către colaboratorii instituției penitenciare, care pune în executare pedeapsa, corespunzător sunt persoane cointeresate.

Respectiv, Colegiul penal reiterează că nu au fost prezentate careva probe concludente și pertinente ce ar confirma legalitatea sancțiunii aplicate.

Prin urmare Colegiul penal alăturat instanței de judecată conchide că, abaterea disciplinară reținută în sarcina deținutului este una nefondată, în caz contrar sunt încălcate fragrant drepturile condamnatului, or pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, o simplă constatare a colaboratorului penitenciarului nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane, luând în considerație specificul faptei imputate.

În acest context, instanța de recurs reiterează că, instanța de fond justificat a stabilit că, respectiva plângere este întemeiată și pasibilă de a fi anulată, întrucât comportamentul condamnatului Bogdan *****la situația din 07.10.2022, nu a fost stabilită și confirmată, probat prin careva probe pertinente, concludente și utile.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că instanța de fond legal şi întemeiat a admis cererea înaintată de către condamnatul Bogdan *****, privind anularea

deciziei directorului Penitenciarul nr. 17 – Rezina, din 13.10.2022, privind aplicarea sancțiunii disciplinare „sub formă de suspendare de întrevederi de scurtă și lungă durată pe un termen de 30 de zile” în privința condamnatului Bogdan *****, or abaterea disciplinară reținută în sarcina deținutului sunt nefondate, or pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, o simplă constatare a colaboratorului penitenciarului nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane, luând în considerație specificul faptei imputate.

În circumstanțele date, Colegiul penal reiterează că, la caz urmau a fi acumulate în calitate de probă: explicațiile altor condamnați, prezentate înregistrări video, în cazul în care sunt instalate pe perimetrul dat camere video, alte probe relevante, cu atât mai mult că din raportul agentului Roșcovan Fidor rezultă că locul unde ar fi avut loc incidentul a fost supravegheat de la postul nr. 1, iar conflictul ar fi derulat în prezența deținutului- bucătarul Chilban Igor. Prin plângerea depusă petiționarul neagă comiterea abaterii imputate și anume că s-ar fi exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa angajaților penitenciarului.

Mai mult, în lipsa oricăror probe ce ar fi confirmat vinovăția petiționarului de comiterea abaterii disciplinare imputate, nu poate fi invocată nici comiterea acesteia, în caz contrar sunt încălcate fragrant drepturile petiționarului la un proces echitabil.

Pe lângă aceasta, este de reținut că aplicarea excesivă a sancțiunilor disciplinare într-o perioadă scurtă, nu corespunde rigorilor art. 3 CEDO.

În lumina considerațiunilor relatate supra, Colegiul notează că administrația penitenciarului, la adoptarea deciziilor menționate supra, a ignorat ansamblul de reguli minime ale Națiunilor Unite pentru tratamentul deținuților.

Deci, contrar alegațiilor recurentului, Colegiul penal menționează că la examinarea plângerii condamnatului Bogdan *****, împotriva actelor organului care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare privativă de libertate, instanța de fond nu a comis careva erori, iar încheierea contestată este una justificată și motivată, având în vedere faptul că, de către Penitenciarul nr. 17 – Rezina nu au fost prezentate careva probe pertinente și concludente în susținerea deciziei contestate.

6. Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994*, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o

instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*)

Astfel, Colegiul penal menționează că, motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, aşa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

6.1. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

În final, Colegiul penal atestă că recursul declarat de reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 17 Rezina Veaceslav Dascal, nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 444 Codul de procedură penală, pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat doar dezacordul cu hotărârea contestată, cerințele înaintate nefiind motivate prin careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a cererii de recurs ca fiind nefondată, cu menținerea încheierii în cauză.

7. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal va respinge recursul declarat de reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 17 Rezina Veaceslav Dascal împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 20 ianuarie 2023, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că încheierea instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a încheierii nu au fost constatate.

8. În conformitate cu art. art. 437 alin. (1) pct. 4), 448, 449 alin. (1) pct. 1), lit. a), 472 Cod de Procedură Penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E:

Recursul declarat de reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 17 Rezina Veaceslav Dascal împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 20 ianuarie 2023 potrivit căreia plângerea condamnatului ***Bogdan *******împotriva actelor şi acțiunilor instituției care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare, a fost admisă, *se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii contestate fără modificări.*

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Oxana Robu

Judecător: Silvia Gîrbu

Judecător: Stelian Teleucă